Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 25 (1525) ♦ Середа, 12 лютого 1997 року ♦ Ціна договірна

Скільки боргів?
Усі наші, аби не більше

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 11 лютого

Так скільки Україна заборгувала міжнародним фінансовим організаціям? Заступник міністра фінансів України Сергій Мацакарія, виступаючи під час дня уряду в парламенті з доповіддю про використання іноземних кредитів в Україні, назвав цифру — 8 мільярдів 839 мільйонів.

Народний депутат Вадим Гетьман, людина, як відомо, авторитетна у фінансових колах, вважає, що реальні борги України міжнародним фінансовим організаціям нині становлять 15—16 мільярдів. Адже, сказав він, крім держави, велика сума грошей перекачується до нас через різноманітні спільні підприємства, проекти.

Михайло Павловський, як і більшість депутатів, стривожений цією залежністю України від іноземних банків та урядів, заявив: «Сьогоднішні наші борги ставлять під питання національну безпеку України. Адже наші «благодійники» позичають гроші на кабальних умовах».

Куди саме ідуть кошти, які нібито щирою рукою дають нам зарубіжні партнери?

(Закінчення на 2-й стор.).

З Днем народження, президенте!

Десятого лютого Президент України Леонід Кучма привітав із 75-річчям Президента Угорської Республіки Арпада Гьонца. У своїй привітальній телеграмі він, зокрема, відзначив, що свій ювілей лідер Угорщини зустрічає в період оновлення світу, коли досягненнями цивілізації стають висока духовність та гуманізм. Леонід Кучма також підкреслив, що кожну зустріч з Арпадом Гьонцом він розглядає як можливість поспілкуватися з політиком, філософські підходи якого до розв'язання регіональних та світових проблем вражають глибиною та далекоглядністю.

До Києва — за діловими контактами

12—14 лютого в Києві відбудеться міжнародна зустріч бізнесменів «Ми хочемо розвивати економічне співробітництво з Україною». Серед організаторів та учасників — Міжнародний центр «Інтегро», Європейський союз малих і середніх компаній, Українська спілка промисловців і підприємців, Фонд держмайна, МВС і ряд міністерств України, посольства ФРН, Чехії, Білорусі та інших країн.

Фанфари для білої зали,
або Про те, як суд біжить попереду правового воза

За листом читача

Зайшовши в торговельний дім «Дружба», що в самому центрі Чернігова, я був вражений приголомшливою убогістю і запустінням. Оку не було за що зачепитися — випивка та сякатака закуска. Куди ж поділося традиційне багатство молочних продуктів, м'ясних делікатесів?

У тому ж таки торговельному центрі є ще одна зала, яку чернігівці за звичкою звуть «білою». І в ній, як і в усіх «білих» будинках, — жадане багатство, білі фартушки, які так гармонують з білими комірцями її відвідувачів. Подейкують, що тут розв'язують і важливі міські справи. Зрештою, на те вона й «біла» зала.

А суть метаморфози розкрили автори листа до редакції, що його підписали працівники торгового дому.

У грудні 1995 року, коли процес приватизації в країні, здолавши традиційну інерцію, пішов містами й селами, працівники орендного підприємства «Дружба» за рахунок майнових сертифікатів та за свої кровні вирішили викупити виробничі площі та основні фонди, ставши таким чином колективним підприємством «Комбінат громадського харчування» (КП КГХ) та зберігши при цьому попередню назву «Дружба».

(Закінчення на 6-й стор.).

Не просто економісти, а елітні

Учора в Українській академії зовнішньої торгівлі (УАЗТ) за сприяння Експорт-Академії Баден-Вюртемберга (ФРН) відкрився міжнародний семінар «Дослідження зарубіжного ринку та використання інформаційних технологій у зовнішньоекономічній діяльності».

Нинішній семінар має на меті розглянути можливість входження нашої держави до банку даних ЄС, без чого співробітництво України з країнами ринкової економіки неможливе. А що ця тема надзвичайно важлива, то в роботі семінару взяли участь представники міністерств зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі, промисловості, машинобудування, ВПК та конверсії, сільського господарства, Держнафтогазпрому тощо, а також працівники банків, страхових компаній, комерційних організацій. За словами координатора програми проведення семінарів від Експорт-Академії Баден-Вюртемберга Володимира Григорука, нинішня зустріч проходить відповідно до так званої рамкової угоди про співробітництво Німеччини та України, яка, зокрема, передбачає проведення економічного навчання для представників державних органів виконавчої влади, підприємців, банкірів, представників різних малих підприємств. Німецька сторона взяла на себе фінансування та методичне забезпечення семінару. Окрім того, у межах програми технічної допомоги федеральний уряд ФРН передав обладнання та літературу на 100 тисяч марок.

(Закінчення на 5-й стор.)

Плакали наші грошенята

Збитки більш як 4 мільйонам вкладників у сумі близько 25 трлн. крб. (близько $ 132 млн.) завдали довірчі, страхові товариства і позабанківські установи України, котрі залучали кошти населення.

Ці дані наведено у листі, надісланому головою Верховного Суду України Віталієм Бойком Голові парламенту України Олександрові Морозу.

Найбільше «відзначилися»: «Український будинок селенгу», який лише у Дніпропетровській і Донецькій областях пограбував громадян на 2,4 трлн. крб.; довірче товариство «Прип'ять-довіра» (Дніпропетровськ) на 125 млрд. крб.

Суди України у справах трастів засудили 17 осіб, 10 справ відносно конкретних осіб перебуває в судочинстві.

ВІТАЄМО, КОЛЕГО!

Указом Президента України за особистий внесок у розвиток журналістики, високу професійну майстерність присвоєно почесне звання «Заслужений журналіст України» власному кореспондентові газети «Голос України» у Волинській області Богдану Васильовичу БЕРЕКЕТІ.

Постанова Верховної Ради України

Про інформацію Кабінету Міністрів України про хід виконання Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію статей 10, 33, 34 Закону України «Про оплату праці» та встановлення мінімального розміру пенсії за віком»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію Кабінету Міністрів України про хід виконання Постанови Верховної Ради України від 20 лютого 1996 року «Про порядок введення в дію статей 10, 33, 34 Закону України "Про оплату праці" та встановлення мінімального розміру пенсії за віком» взяти до відома.

2. Роботу Кабінету Міністрів України щодо виконання зазначеної Постанови вважати незадовільною.

3. Кабінету Міністрів України:

вжити необхідних заходів щодо введення в дію Закону України "Про оплату праці" в повному обсязі;

до 15 лютого 1997 року затвердити порядок компенсації працівникам втрати частини заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати;

у березні 1997 року поінформувати Верховну Раду України про стан виконання заходів щодо погашення заборгованості по виплаті заробітної плати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

Київ,
5 лютого 1997 року.
№ 46/97-ВР.

Офіційно

Засідання ради депутатських фракцій (груп) Верховної Ради України

10 лютого на засіданні ради депутатських фракцій (груп), яке вів Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, обговорено розклад засідань та порядок роботи Верховної Ради України 10-14 лютого. Йшлося про податкові закони, введення у дію яких сприятиме збалансуванню бюджету 1997 року. Саме вони мають бути спрямовані на наповнення доходної частини бюджету. Уже цього тижня народні депутати розглянуть у першому читанні проект Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», узгоджений і доопрацьований депутатською робочою групою з податкового законодавства.

Обговорено також питання про внесення до порядку денного сьомої сесії в другому читанні проекту Закону «Про уповноваженого Верховної Ради України з прав людини». Керівники депутатських груп і фракцій обмінялися думками з приводу проведення 11 лютого Дня уряду у зв'язку з Постановою Верховної Ради «Про внесення змін і доповнень до Положення про «День уряду України» у Верховній Раді України».

Олександр Мороз проінформував про необхідність призначення від Верховної Ради двох членів Конституційного суду України.

На засіданні ради обговорено ще ряд питань законотворчого характеру.

Прес-служба Верховної Ради України.

Парламентська хроніка

Скільки боргів? Усі наші, аби не більше

(Початок на 1-й стор.).

Доповідач назвав кілька таких напрямів: це забезпечення фінансування дефіцитного платіжного балансу України, а також часткове фінансування дефіциту державного бюджету; інвестиційні кредити для фінансування окремих проектів; надання гарантій Кабінету міністрів України за іноземними кредитами та за іноземними товарно-кредитними лініями.

Усе нібито правильно. Однак, оцінюючи діяльність уряду, НБУ саме щодо ефективності використання взятих кредитів, народні депутати піддали гострій критиці урядові, фінансові структури України.

Один лише приклад, що його наводили депутати. Недавно Сполучені Штати Америки позичили нам 194 мільйони доларів, які пішли на закупівлю пшениці, кукурудзи в тих самих США. А держава відмовлялася брати зерно в наших, власних господарствах. То кого ми тоді фінансуємо —українського селянина чи американського фермера? —запитували депутати.

Або ось справи з енергоносіями. Як могло так статися, що ціна дизельного палива, яке ми купували за кордоном, становить 75 копійок за літр, коли на будь-яких автозаправках його можна придбати за 50 копійок?

Таких прикладів народні депутати наводили десятки. І робили висновок: ганьба, що Україна бере кредити для реформування економіки на принизливих умовах, а відповідні державні структури, які займаються цими справами, не відстоюють інтереси країни, нехтуючи її незалежність.

В обговоренні проблеми використання кредитів Голова Верховної Ради України Олександр Мороз висловив таку думку: добре, що кредити дають неохоче. Якби іноземні кредитори не обмежували розміри позичок, то ми могли б залізти у таку боргову яму, з якої країна вже не вибралася б ніколи.

У виступах народних депутатів незалежно від їх політичної орієнтації та партійної приналежності йшлося про те, що кредити доведеться повертати ще й з відсотками. А віддачі від них, по суті, не помітно. Принаймні, народові України від цього доларового дощу жити легше не стало.

Тому після тривалого обговорення питання було прийнято постанову, якою діяльність Кабінету міністрів та Кредитно-валютної ради з ефективного використання іноземних кредитів визнано незадовільною.

У березні уряд знову інформуватиме Верховну Раду про використання іноземних кредитів.

Далі народні депутати заслухали питання «Про дії уряду щодо реалізації державної молодіжної політики в Україні (створення умов для забезпечення зайнятості, гарантій щодо отримання професійної підготовки, духовного і фізичного розвитку молоді)».

Василь ТУГЛУК, Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У погоджувальних комісіях

ПАКЕТ, НАПЕВНЕ, СЛІД ДОПОВНИТИ

З уточнення опрацьованих поправок до проекту закону «Про податок на доходи фізичних осіб» розпочала роботу 10 лютого, у понеділок, міжфракційна погоджувальна група з податкових законопроектів. Народні депутати формували порівняльну таблицю, за якою документ розглядатиметься в сесійному залі.

Водночас було підготовлено на розгляд наради керівників депутатських груп і фракцій проекти законів «Про оподаткування прибутку підприємств» і «Про здійснення платежів на території України та порядок забезпечення податкових зобов'язань». Вони доопрацьовані згідно з технологічними вимогами і пропонуються до порядку денного сьомої сесії на найближчий час.

— Сьогодні випав, так би мовити, проміжний, але важливий етап у нашій роботі, — сказав член депутатської фракції «Єдність» Костянтин Лященко. — І річ не лише в тому, що погодження податкового пакету завершується. Головне — у групі наочно переконались: чотирма документами, які подав уряд, стабілізації бюджетного процесу не зарадиш. Вони не охоплюють усіх проблем комплексного регулювання економіки. Пакет, напевне, доведеться доповнювати. Наприклад, законопроектами, які мають на меті поліпшення зовнішньоекономічної діяльності, митної справи. Наша група готова до подальшої роботи.

Відповідно до рекомендації наради керівників постійних комісій у Голови Верховної Ради Олександра Мороза група того дня ще раз повернулася до законопроекту про здійснення платежів та забезпечення податкових зобов'язань. Знову погоджувалися статті, що регулюють механізм накладення в судовому порядку стягнень на майно підприємств, які мають прострочену заборгованість перед бюджетом.

СКЛАДНА РІЧ — БАЛАНС ВЛАДИ

Тимчасова спеціальна комісія з опрацювання законопроектів про місцеве самоврядування та місцеві державні адміністрації продовжила в понеділок марафон розгляду зауважень і пропозицій до проекту закону «Про місцеве самоврядування в Україні».

— А що це справді марафон — сумніватись не доводиться, — сказав секретар комісії Юрій Запорожець. — Із двох тисяч зафіксованих поправок проаналізували близько третини. А вони ще надходять.

В обговоренні переважала думка: не повинно бути «натяжок» — надуманих, малореальних, нездійсненних норм. Заземленість, знання справжнього нашого життя, узгодженість із ним — ось орієнтир. А ще — всебічна виваженість. Із цього погляду показовою була, скажімо, навіть дискусія стосовно символіки місцевого самоврядування.

Член Комісії Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки, позафракційний народний депутат Ярослав Ільясевич не погодився з визначенням самоврядних символів (герб, прапор) за національними (поряд з історичними, культурними, соціально-економічними) місцевими особливостями й традиціями.

— Я проаналізував історичний аспект проблеми, — сказав він, — і дійшов висновку: там, де немає достатньої етнічної однорідності, в символіці слід використовувати лише загальнонаціональні ознаки. Це підтримуватиме нормальний державотворчий процес, вберігатиме від міжнаціонального тертя. А у нас воно вже було, зокрема, в західних областях.

Народні депутати врахували думку колеги.

Ґрунтовно виважувались пропозиції щодо повноважень самоврядних органів у галузі соціально-економічного та культурного розвитку територій. Відзначалось: їх, повноваження (власні й делеговані), слід збалансувати так, щоб вони тісно поєднували місцеві та загальнодержавні інтереси. Наприклад, по-різному поставились учасники дискусії до положення про те, чи доцільно надавати місцевому виконавчому органові функцію погодження кандидатур на посади керівників підприємств і організацій, якщо вони перебувають у державній власності. Зрештою, вирішили: така норма необхідна. Бо сприятиме авторитетові влади на місцях, її співпраці з цими структурами на загальну користь.

Координував роботу обох погоджувальних комісій заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка.

Прес-служба Верховної Ради України.

Коментар

Розморозили. Та гроші не пливуть

Головний банкір, виступаючи в парламенті, довів, що гривня справді стала конвертованою валютою, а фінансове становище країни оздоровилося. І, безумовно, лаври Вікторові Андрійовичу у вигляді його призначення на цю посаду заслужені. Проте не можна скидати з рахунку й те, що 4 мільярди заборгованості по зарплаті «висять» дамокловим мечем над гривнею, яка тільки-но звелась на ноги. І виплати цього боргу можуть розчавити нашу валюту.

Не виплачувати — неможливо. Хоча є усні вказівки платити зарплату за лютий, а борг, може, потім... Однак, із другого боку, шахтарі, вчителі, атомники, пенсіонери — всі, кого обікрала держава, а не якісь там трасти — не мовчать. Вони — йдуть! Йдуть у столицю, вимагають. І у гніві народ страшний... Це теж чинник, котрий треба враховувати. Інакше він самостійно може зірвати всі плани високих сторін. Тож уряд кинув на «амбразуру» перевіреного в боротьбі із стихійними явищами першого віце-прем'єр-міністра Василя Дурдинця. Василь Васильович намагається вгамувати пристрасті оперуванням сум.

Та в проект бюджету-97 закладено на погашення заборгованості й соціальні виплати 2 мільярди гривень. Додаймо сюди фінансування пільг... Вони, за словами В. Дурдинця, виливаються у суму 15 мільярдів гривень. Хоча в бюджет 96-го року було закладено на ці цілі всього 600 мільйонів гривень, тобто у 25 разів менше. Та Василь Дурдинець — оптиміст: обіцяє «у січні вийти на шомісячну норму фінансування соціальних виплат, а до травня повністю розрахуватися з бюджетниками, погасивши борги».

Чи пов'язані ці обіцянки із змінами у податковій політиці, котра нині кристалізується в погоджувальній комісії з податкового пакету законопроектів, невідомо. Хоча із звернення уряду до парламенту прискорити прийняття бюджету з одночасним урахуванням податкових нововведень можна зробити висновок, що саме на цей «клондайк» сподівається уряд, обіцяючи виплати заборгованості. Бо чи не в кожному абзаці звернення йдеться про якісь проблеми, котрі можуть загальмувати виплати. І відповідальність за це уряд покладає на Верховну Раду...

І тільки через зіставлення подій, що відбулися цими днями, можна збагнути «логіку» звернення і відповісти на питання: чого сполошився уряд?

Минулої середи зранку парламент призначив Віктора Ющенка. І того ж дня народні депутати не погодилися з пропозицією уряду відкласти строки введення в дію статті 34 Закону України «Про оплату праці». Отож, ввели. За розрахунками це потребуватиме 790 мільйонів гривень, які додадуться до чотиримільярдної (на 1 лютого ц. р.) загальної заборгованості в заробітній платі. Зрозуміло, уряд протестував. Адже у проекті зведеного бюджету-97 доходна частина становить 37 мільярдів гривень. 8 мільярдів — це загальна заборгованість з усіх, включаючи 4 мільярди зарплати, видатків бюджету установам і організаціям за 1996-й рік... Отже, чверті планового доходу бюджету вже нема... Уряд був шокований і звернувся до Верховної Ради. Але наступного дня депутати продовжили «розморожування» статей закону про оплату праці, зокрема частини 2 статті 9. Законодавці «підтягнули» мінімальну зарплату з 15 гривень до межі малозабезпеченості, що, нагадаю, становить 70 гривень 90 копійок. Водночас парламент зобов'язав уряд негайно внести зміни до тарифної сітки, за якою нараховується заробітна плата...

Усі ці «розморожування» не були несподіванкою для уряду. Бо, прийнявши закон «Про оплату праці» 24 березня 1995 року, законодавці через місяць ухвалили постанову про порядок його введення і фактично виконали її умови. За розрахунками уряду, обсяг додаткових витрат лише із збільшенням мінімальної зарплати сягне 32 мільярдів гривень (коли, повторюю, уся доходна частина у проекті зведеного бюджету становить 37 мільярдів гривень).

Проте, на думку комісії, реально потреба в додаткових коштах становить близько 16 мільярдів гривень. Це якщо зберегти існуюче співвідношення в оплаті праці. А його треба змінити (уряд не хоче, парламент наполягає).

Комісія пропонує податком знижувати ціни, що стимулювало б виробництво. Якщо ввести мінімальні розміри заробітної плати і зафіксувати ціну, можна було б перевести всі пільги й компенсації в заробітну плату й пенсії. Це не було б порушенням Конституції, бо сума в 16 млрд. гривень перейшла б у зарплату й пенсії...

Цікаво лише, чи приймають ці рецепти погоджувальна комісія з опрацювання податкових законопроектів і ті, хто працює над проектом бюджету? Бо де брати ті 16 мільярдів гривень, і 8, і 4, і всі 37?

Отже, парламент ухвалив рішення. Уряд має швидше повертати голоблі, реформувати не лише систему оподаткування, а й систему оплати праці, ціноутворення. І все це на марші верстки бюджету-97. Президент погрожує не підписати закон про бюджет, якщо він базуватиметься на старій податковій основі або буде нереальним.

Утім, що означає «нереальним»? І для кого? Для МВФ з його умовами під кредити чи для обкрадених бюджетників, котрі вже йдуть? Чи для всієї економіки, гривню в якій виведуть з тепличних умов?

Тож розмовами про відставку уряду і розпуск парламенту або й самими відставками чи розпусканням справі не зарадиш.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України», виклавши статті 4 і 6 Закону в такій редакції:

«Стаття 4. Компенсація зазначених у частині першій статті 1 цього Закону заощаджень громадян проводиться у порядку, встановленому статтями 6 і 7 цього Закону та гарантується державою в сумі, яка на 1 жовтня 1996 року становить 131,96 млрд. гривень, в тому числі:

грошові заощадження — 121,90;

страхові внески — 7,77;

облігації Державної цільової безпроцентної позики 1990 року — 0,61;

облігації Державної внутрішньої виграшної позики 1982 року — 1,05;

державні казначейські зобов'язання СРСР — 0,21;

сертифікати Ощадного банку СРСР — 0,42».

«Стаття 6. Компенсація громадянам України втрат від знецінення грошових заощаджень проводиться виключно в грошовій формі за рахунок Державного бюджету України, починаючи з 1997 року.

Кошти для компенсації заощаджень громадян визначаються в Державному бюджеті України окремою статтею.

Порядок перерахування коштів з Державного бюджету України установам Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху визначається Кабінетом Міністрів України.

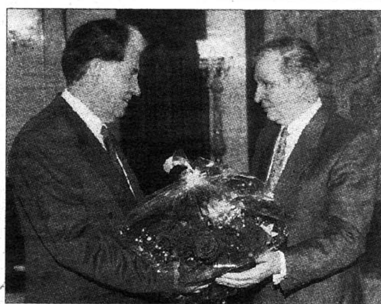
Кабінет Міністрів України може залучати для проведення компенсаційних виплат позабюджетні кошти, в тому числі кошти, залучені до Державного бюджету України через спеціальні податки, встановлені законами України, а також від здійснення операцій з державними цінними паперами та залучення коштів з Офіційного валютного резерву Національного банку України.

Погашення відновлених заощаджень громадян, поміщених у цінні папери, здійснюється на загальних підставах відповідно до сум, визначених у Державному бюджеті України».

2. Оприлюднити Закон України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» з урахуванням змін, внесених цим Законом.

**Президент України
Л.КУЧМА.**

м. Київ,
17 січня 1997 року.
№ 8/97-ВР.

Нагорода ювіляру

Президент України вручив орден «За заслуги» головному науковому співробітникові НАН України, доктору економічних наук Валентину Згурському.

Високою державною нагородою його відзначено за значний особистий внесок в економічний і науково-технічний розвиток Києва, за багаторічну роботу в державних і господарських органах.

Ім'я Валентина Згурського добре відоме киянам. З 1979 до 1990 року Валентин Згурський був беззмінним головою столичного міськвиконкому.

У колишнього мера Києва й особисте свято — 70 років з дня народження. Леонід Кучма подарував квіти і тепло привітав ювіляра.

Прес-служба Президента України.

У номер

● *Київ*

Сіятимемо розумне. Але не безплатно

У Міністерстві освіти не заперечують ймовірність проведення найближчим часом акцій протесту у вищих учбових закладах у зв'язку з невиплатою зарплат.

Як заявив заступник міністра освіти України Юрій Горобець, «ситуація у вузах настільки складна, що, можливо, в деяких учбових закладах відбудуться страйки».

Ю. Горобець нагадав, що на засіданні колегії Міносвіти Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко пообіцяв, що з 1 січня поточного року зарплату освітянам сплачуватимуть без збоїв, а до літа уряд планує розрахуватися з усіма боргами за минулий рік.

● *Сімферополь*

Їх призначили, і вони пообіцяли

Проводити в життя всі рішення Президента і дотримуватися положень Конституції України пообіцяв новопризначений постійний представник Президента України в Криму Василь Кисельов під час церемонії його представлення кримському керівництву. Насамперед він збирається впроваджувати президентський Указ про боротьбу з корупцією в органах державної влади автономії.

● *Львів*

А тим часом перший віце-прем'єр-міністр України Василь Дурдинець у Львові разом із новопризначеним головою облдержадміністрації Михайлом Гладієм провів нараду керівників управлінських структур, представників промислових, фінансових, політичних і наукових кіл області. Новий голова заявив, що має намір серйозно працювати з кадрами, аби створити боєздатну команду.

Життя регіонів

Станіслав СТАШЕВСЬКИЙ: «Капітал часто лежить у нас під ногами. Треба піднімати»

ПЕРШИЙ заступник глави Київської державної адміністрації відповідає на запитання кореспондента «Голосу України».

—Станіславе Телісфоровичу, спочатку, так би мовити, вступний мотив. Ви людина знана, відома в Києві та за його межами як будівельник. І раптом вас побачили на суто адміністративній роботі. Що привело вас сюди, що спонукало кинути своє рідне, «накатане» і кинутися в нову стихію?

—Відповім коротко: очевидно, саме тому, що я —будівельник, мене й запросили до міської державної адміністрації. Для столиці будівельна проблема — одна з найголовніших. Думаю, той досвід, який я набув у цій справі, знадобиться в моїй новій роботі. Це стверджують навіть напрями діяльності, які належить мені «вести» згідно з розподілом обов'язків: земельні питання, архітектура, капітальне будівництво, проектні інститути, благоустрій, економіка, екологія, управління майном тощо.

Імпонує мені й те, що глава адміністрації Олександр Олександрович Омельченко — теж будівельник, як більшість його попередників — Гусєв, Згурський та інші.

Маю честь працювати в кабінеті, який раніше займав Микола Васильович Лаврухін — це його портрет у мене на столі. Він був талановитий керівник, який усе життя віддав розбудові столиці.

Мені є з кого брати приклад і кого наслідувати. Думаю, і сам зроблю все, щоб місто жило, росло і працювало.

—Справді, в усі часи будівельники, зодчі були найшанованішими людьми, і, може, це й символічно, що місто нині очолили два будівельники. А як з точки зору зодчого бачиться вам майбутнє обличчя Києва?

—В основу майбутньої розбудови української столиці покладено генеральний план. Ним передбачено збалансованість інфраструктури, комунікацій, матеріальної бази, естетичного вигляду міста. В основі діяльності керівництва міста —реалізація розробленого проекту. Але ринкові відносини вносять серйозні корективи в наші плани.

Держава і місто не в змозі фінансувати всі передбачені обсяги робіт, і нам треба залучати до цієї справи інвесторів. Причому не обов'язково закордонних. Якщо надати відповідні умови, вітчизняні інвестори працюватимуть не гірше, аніж закордонні.

Отже, треба міняти філософію інвестування, виходячи з реальних життєвих умов. Що повинно лягти в основу нової інвестиційної політики? Перше —відкрити широку дорогу для інвестицій усім бажаючим. Ті нормативи, які були чинні раніше, ставили інвестора в безперспективне становище. Скажімо, нормативи вимагали, щоб він ще до інвестування того чи того проекту сплачував 50 відсотків його вартості. При цьому не враховувалися вже прокладені дороги, комунікації, намив грунту тощо. Тобто інвестор був змушений платити за попередньо проведені роботи. Тому ми відмовляємося від старих принципів, самі шукаємо інвестора, який би був зацікавлений у своїй діяльності, мав гарантії прибутку.

За великим рахунком, усе багатство міста повинно працювати на інвестиції. Ось недавно ми розглядали питання про рекламу. Це ж які додаткові кошти для розвитку столиці, багатство, що повинно текти до міської казни, а не до чужих рук!

Треба розумніше використовувати нежитлові приміщення. Це теж великий резерв поповнення столичної скрині. А земля? Повільні темпи, бюрократизм при виділенні ділянок суттєво стримують приплив позабюджетних коштів.

Нещодавно розглянули питання про будівництво столичних ринків. Тут теж виходили з нової філософії інвестицій — не забороняти людям торгувати, а будувати культурні, цивілізовані ринки там, де люди стихійно торгують усякою всячиною. Бо це теж додаткові надходження до міської скарбниці.

Нам треба не плакатися, що держава мало допомагає коштами, а самим шукати капітал, який часто лежить у нас під ногами.

—Чи вистачає вам влади, законодавчих актів, щоб упоратися з усіма завданнями, про які говорите?

—Влада — перш за все, наведення порядку й дисципліни, не будемо боятися це повторити. Зізнаймося, ми розслабилися на всіх ділянках роботи. Що треба для того, наприклад, аби в нас були чистими двори, вулиці? Тільки одне: відповідальність керівників відповідних служб за свою роботу. Те саме можна сказати про транспорт, виробництво. Є в нас колективи, які працюють на повну силу, вони адаптувалися до нових умов, дають потрібну продукцію. Але є такі, що й досі розраховують лише на якусь зовнішню допомогу.

Тому сьогодні на всіх рівнях влади — районному, міському — треба братися за конкретну справу, шукати таке виробництво, щоб віддача була негайна, щоб усі запрацювали. А там, де потрібні кошти, займатися інвестуванням, не чекаючи, що гроші прийдуть самі. За цим — нові робочі місця, зарплата, нормальне життя людей.

—Станіславе Телісфоровичу, ви недавно, працюючи в «Київміськбуді», разом із президентом компанії Володимиром Поляченком генерували ідею залучення коштів громадян для будівництва житла. Ваше починання підтримав Президент України Леонід Кучма. Чи будете ви цей досвід поширювати?

—Ви торкнулися питання, яке має велике соціальне значення. У Києві близько 240 тисяч чоловік на квартирній черзі.

Але зараз держава безкоштовно надаватиме житло тільки інвалідам, соціально незахищеним верствам населення. Інші свою житлову проблему вирішуватимуть значною мірою за власні кошти. Тож ми просто змушені поширювати досвід «Київміськбуду» на все місто. Та й не тільки стосовно житла.

Ми тепер узялися за вирішення й такої дуже складної справи, як забезпечення власників машин гаражами. Щоб разом із власниками автомобілів перейти на спорудження багатоповерхових, упорядкованих гаражів, як це робиться в усьому світі.

Сьогодні час щонайскоріше вирішувати ці та інші питання. Вдалося ж нам послідовно вести програму «Діти України», розв'язувати проблему парків-стоянок транспорту, забезпечити киян овочами й фруктами, нормально підготуватися до зими. Послідовно розв'язуватимемо й інші проблеми.

У нас зносилися підземні комунікації, треба вирішити проблеми сміттєзвалищ. Не відповідають столичним вимогам міські дороги. Необхідно забезпечити розвиток метрополітену. Отже, роботи — непочатий край.

Бесіду вів Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Армія

Тримайся подалі від начальства і ближче до кухні!

ЦЮ АРМІЙСЬКУ заповідь солдатові, мабуть, було б важко виконувати, якби не було військових радгоспів. Саме вони годують сьогодні захисників батьківщини та членів їхніх сімей.

Військово-сільськогосподарських підприємств (ВСГП) в Україні — тридцять одне. Жодне з них, за словами начальника управління сільського господарства Міністерства оборони України Олександра Никитюка, не збиткове і не одержує кредитів. Годувальники армії (а в радгоспах трудяться лише цивільні) працюють за державним замовленням і сповна (на рік) забезпечують своїх підопічних молочно-м'ясними продуктами. Сусіди військових сільгоспвиробників із заздрістю дивляться на міцні рентабельні господарства оборонного відомства.

Практично в усіх ВСГП діють переробні виробництва: млини, хлібопекарні, «макаронки», сироварні, олійниці, бойні, ковбасні цехи. Це економічно вигідно: немає зайвих витрат на перевезення, перероблення та доставлення назад. Завдяки такій незалежності від цивільних вироболників кінцевого продукту, рентабельність військових радгоспів, які самостійно переробляють сільськогосподарську продукцію військових радгоспів, зросла у кілька разів. Уже не один рік поспіль з ініціативи заступника міністра оборони Григорія Михайличенка продовольче забезпечення захисників вітчизни провадиться за регіональним принципом.

Раніше, за радянських часів, солдатський казанок наповнювався за встановленою ще великим комбінатором традицією: вранці — гроші, увечері — стільці. Наприклад, в/ч Львівського гарнізону доводилося їздити по провізію до Рівного. У бездонних морозильних засіках Батьківщини роками нагромаджували м'ясний потенціал, який через 5-10 років розморожували і згодовували військовослужбовцям. Сьогодні військові частини, що розташовані поблизу, одержують свіжі продукти прямо в радгоспах.

Українські військові радгоспи, як запевняє полковник Никитюк, удосталь (у межах належних норм) годують армію свіжими, високоякісними продуктами. Секрет процвітання та перспективності військово-сільськогосподарських підприємств не лише в тому, що їх звільнено від податку на додану вартість і вони мають постійний ринок збуту, хоча й це неабищо сьогодні. На думку директора ВСГП «Земля і воля» Бродівського району Львівської області, заслуженого працівника сільського господарства Михайла Паталія, працюючи на землі, не варто розраховувати на милість природи чи Міноборони — необхідно самому думати головою й бути господарем становища.

Михайло Іванович підтверджує свою теорію на практиці. Саме на поля «Землі і волі» (а передавали два роки тому цей радгосп у підпорядкування МО найвідсталішим у районі) вперше вийшов трактор, змонтований на базі танка Т-55, який належало демонтувати.

— Побував я тоді на Львівському танкоремонтному заводі, подивився, як там танки «вбивають», і сльоза навернулася — прикро за техніку стало, — згадує Паталій. — Врятували ми від металобрухту одну приречену машину, модернізували по-своєму та й пустили землю орати.

Захват плуга у мирного Т-55 — 4,5 метра, майже втричі більший від звичайного, а глибина борозни — півметра. Сусідні колгоспи в черзі на оренду цієї машини стоять...

Директор-раціоналізатор використовує у своєму господарстві й іншу військову техніку — похідні хлібопекарні (108 буханців хліба за 40 хвилин кожна), макаронні установки тощо. А ось робочою військовою силою не зловживають. Звичайно, не без допомоги військових створив директор міцний плацдарм для свого підприємства: будувати допомагали, технікою забезпечували, монтували обладнання. А тепер свій борг армії «Земля і воля» повертає сповна.

Ольга ВАУЛІНА.

Кримінал

Звідки беруться шикарні машини на наших дорогах?

У Чернівецькій області співробітниками відділу «К» управління СБУ перекрито нелегальний канал поставок в Україну престижних автомобілів іноземного виробництва. Протиправним бізнесом займалися члени організованого злочинного угруповання, до складу якого входили наші громадяни та іноземці.

Незаконна діяльність полягала в тому, що викрадені в країнах СНД та Західної Європи дорогі іномарки високого класу контрабандним шляхом переправляли в Україну. Потім за сприяння окремих корумпованих осіб їх відповідним чином документально оформлювали і реалізовували.

За попередніми даними, злочинне угруповання налічувало близько 25 осіб, які поставили справу на солідну основу. Ними було створено підпільну друкарню, де за допомогою саморобних кліше зловмисники виготовляли підробні бланки і документи державних органів України (митниці, ДАІ, держадміністрацій, нотаріальних контор) та закордонних установ, зокрема комерційно-торговельних і виробничих фірм. Це давало їм змогу безперешкодно реєструвати автомобілі за обліками ДАІ.

Слідчим відділом УСБУ за даним фактом порушено кримінальну справу за статтями 70, 80 та 194 КК України. На сьогодні заарештовано 4 особи, вилучено речові докази протиправної діяльності (засоби копіювальної техніки, кліше, бланки техпаспортів, митні декларації, доручення нотаріальних контор, підробні штампи та печатки державних установ, таблиці реєстраційних номерів автомобілів), а також зброю, валюту і близько двадцяти іномарок —«Мерседесів», БМВ, «Фольксвагенів» та інших.

Олександр СКРИПНИК,
журналіст.

Напад на інкасаторів

Біля магазину № 7, що на проспекті Леніна в Ізмаїлі, надвечір сталася трагедія. Озброєні злочинці зухвало напали на інкасаторів і пострілами впритул убили Марценка та Кузьмина, а Шубелика тяжко поранили. Вихопивши з автомобіля інкасаторські сумки з грошима, бандити зникли. В пошукову роботу відразу включилися правоохоронні органи. Як повідомив начальник УМВС в Одеській області Іван Григоренко, що взяв справу під свій особистий контроль, оперативною слідчою групою заарештовано п'ять осіб, яких звинувачено у вбивстві. У них вилучено 2 автомати, пістолети, боєприпаси.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Хоч не золото, а блищить

Близько 30 кілограмів галію на суму 2880 гривень виніс один чоловік із сьомого цеху світловодського АТ «Чисті метали». І всього за тиждень, беручи щодня по 3-4 кілограми. Навіщо йому стільки сріблястого на вигляд рідкісного металу? Нині це з'ясовує слідство.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

МВС

Охоронці правопорядку всіх країн, єднайтеся!

Що таке організована злочинність і як з нею боротися? Це наболіле запитання вкотре ставив міністр внутрішніх справ України Юрій Кравченко. Цього разу — на зустрічі з представниками дипломатичного корпусу, акредитованими в нашій країні.

Чималих клопотів додають правоохоронним органам іноземні «гості», які проживають в Україні легально й нелегально. Лише за минулий рік ними скоєно майже 3,5 тисячі правопорушень. Реальна кількість нелегалів, які підлягають терміновій депортації за межі кордонів України (до речі, на державний кошт), становить 2,7 тисячі чоловік.

МВС є учасником реалізації положень шести європейських конвенцій, Програми ООН боротьби з незаконним обігом наркотиків. Юрій Кравченко відзначив, що підписані на міжнародному рівні договори у сфері боротьби зі злочинністю дають можливість українським правоохоронцям співробітничати з зарубіжними колегами. Така дружба на професійній основі силових міністерств різних країн сприяє посиленню відсічі і своїй, і міжнародній злочинності.

Костянтин СТОГНІЙ.
Центр громадських зв'язків МВС України.

Поки грім не гримнув...

ЩЕ У ШКОЛІ ми вивчали абетку цивільної оборони, шили ватно-марлеві пов'язки і напевно знали, куди треба відповзати в разі ядерного вибуху. Але виявилося, що досить одного Чорнобиля, аби усвідомити всю нашу безпорадність перед радіоактивною небезпекою.

Минулорічна аварія на очисних спорудах у Харкові вже вкотре продемонструвала неготовність відомчих служб до чітких дій у надзвичайних ситуаціях. Ліквідаторам цієї аварії не могли дати чіткої інформації про ріки в регіоні, об'єми води в них тощо.

Для відвернення аварій, катастроф, пожеж, для моделювання можливих екстраординарних випадків та шляхів виходу з них, а також для оперативного реагування на трагедії, які вже сталися, було створено Міністерство з надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи (МНС). МНС, оганізоване на базі Штабу цивільної оборони та Мінчорнобиля, розробило та намагається запровадити в життя урядову інформаційно-аналітичну систему з питань надзвичайних ситуацій. У впровадженні такої системи зацікавлені багато хто, у тому числі МВС та СБУ. Проте, як це зазвичай буває, далі схвалення та бажання мати ситуаційний, або кризовий центр із потужною різноманітною інформаційною базою, справа не йде.

Цим проблемам і було присвячено колегію МНС.

На сьогоднішній день в Україні немає чіткої і налагодженої системи збирання, обробки та аналізу інформації про надзвичайні ситуації. Основна причина — відсутність взаємодії МНС з іншими міністерствами та відомствами. Інформація, яка повинна бути в банку даних МНС, завжди вважалася секретною. І ділитися нею міністерства та відомства побоювалися, вірно вважаючи створення урядової інформаційної системи чимось на кшталт розголошення державної таємниці. Тому дані про небезпечні об'єкти, технічний стан систем життєзабезпечення, про трубопроводи, греблі, мости, каналізаційні мережі та про багато чого іншого ще зберігаються у розрізненому вигляді в сейфах силових структур. Немає єдиної геоінформаційної системи комп'ютерних мап України. Актуальними залишаються питання організації інформаційно-аналітичної підтримки в рамках урядової системи оперативних груп і підрозділів швидкого реагування.

Скарги МНС небезпідставні, однак немає єдності й у самому міністерстві. ЦО веде боротьбу з Мінчорнобилем за сфери впливу в майбутній системі. А тим часом трапляються нові надзвичайні ситуації, які вимагають негайних рішень. Жаль, що швидкість їх прийняття та відвернення нещасть до цього дня залежать від швидкості здолання міжвідомчих бар'єрів.

Яна СТАДІЛЬНА.

Запрягайте, хлопці, коней!

Загін міліціонерів міста Сіверськодонецька перший в області сів на коні. Його одразу ж перейменували в кінну поліцію. Взимку загін охоронятиме приміські дачі і ліси, влітку — патрулюватиме нічне місто.

За словами мера Сіверськодонецька Володимира Грицишина, для поліції було куплено породисті коні з відомого Лимарівського конезаводу Біловодського району Луганської області. До речі, коня з Лимарівки має Леонід Кучма. Його подарували Президентові під час його останнього візиту на Луганщину.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.

Про що говорять у світі

Рік Європи

СВІТОВА преса останнім часом широко дискутує проблеми європейської інтеграції, зокрема, запровадження єдиної європейської валюти, розширення НАТО і ЄС та необхідність проведення реформи всередині цих організацій. У зв'язку з цим цікавий огляд деяких німецьких газет, зроблений радіо «Дойче велле».

Так, на політичні наслідки, до яких може призвести відстрочка єдиної європейської валюти, вказує колишній канцлер ФРН Гельмут Шмідт в інтерв'ю газеті «Рейнішер меркур»:

— Мене дратує однобічний характер громадських дискусій навколо запровадження єдиної європейської валюти. «Євро» — це ж бо спочатку не економічний захід. Запровадження «евро» — захід стратегічний. Це — один із етапів побудови Європи. І тому переговори про запровадження «евро» мають вести не міністри фінансів, а міністри закордонних справ.

Не менш категоричний і один з лідерів соціал-демократичної партії Німеччини Герхард Шредер. В інтерв'ю швейцарській газеті «Вельтвохе» він зазначає, що запровадженню єдиної європейської валюти має передувати широке демократичне обговорення цього питання:

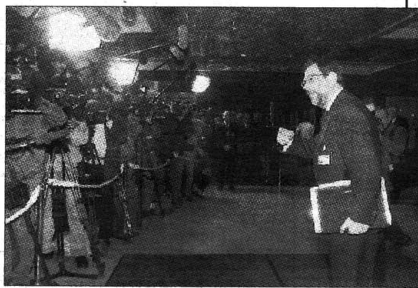
— Я сумніваюся, що намічених термінів буде дотримано, бо багато питань, пов'язаних із «євро», досі не з'ясовано. Треба було б спочатку прийти до європейської інтеграції, а вже потім, на завершення, запровадити єдину валюту. Можна, звісно, спробувати провести це одночасно, але із задуму запровадити «євро», не домігшись політичної інтеграції, нічого не вийде. Основна помилка Маастрихтського договору в тому й полягає, що визначено жорсткий термін — 99-й рік. При цьому ми забули про еволюційний характер процесу європейської інтеграції.

Громадську думку з приводу перетворень в Європі висловлює в газеті «Цайт» її дипломатичний кореспондент Крістоф Бертран. Він, зокрема, пише:

— 97-й стане роком Європи, якщо все піде за планом.

У липні перші держави Східної Європи — Польща, Угорщина і Чехія — отримають офіційне запрошення на переговори про вступ до НАТО. Президент США Клінтон ще торік запевнив, що в 99-му, напередодні п'ятидесятиріччя Північноатлантичного альянсу, вони стануть його повноправними членами. Проте, за винятком термінів і складу першої групи, багато питань залишаються відкритими.

Як пояснити відстрочку іншим державам Східної Європи, багато з яких давно стукають у двері НАТО? Як уникнути враження, що їх зараховують до російської сфери впливу, тим паче, що Росія давно вже не залишає сумнівів у тому, що прийняття до НАТО країн, які були союзниками, вона розглядає як недружній акт? Треба ще до липня визначити нові відносини між Росією і

Генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана вирушив цього тижня в поїздку до країн — учасниць програми.

НАТО. Яке місце посідатиме Росія в нових структурах європейської безпеки? — це питання стало основоположним для західної дипломатії.

Тим часом російські дипломати, відчуваючи непевність Заходу, роздувають ціну. Вони вимагають офіційного договору між НАТО і Росією, що передбачає зобов'язання не поширювати інфраструктури НАТО на нові країни альянсу, не розміщати на їхній території ядерну зброю та іноземні війська. Захід готовий взяти на себе відповідні зобов'язання в односторонньому порядку, але не у формі договору. Чи вдасться до липня дійти згоди, сказати важко. Та ясно, що на початку липня Польща, Угорщина і Чехія отримають запрошення вступити до НАТО — подобається це Москві чи ні, — підкреслює кореспондент і вказує на те, що різні країни—члени НАТО та ЄС намагаються виторгувати для себе переваги в процесі реорганізації цих союзів.

Усе, що відбувається нині в ЄС, відбивається на розвитку подій у НАТО і навпаки. Візьмемо питання про розширення ЄС. Вашингтон наполягає, щоб держави, які не можуть в недалекому майбутньому претендувати на вступ до НАТО, зокрема країни Балтії, було терміново прийнято до Європейського союзу — це має зміцнити у них почуття безпеки.

З іншого боку, Туреччина, яка вже з 64-го року добивається прийняття до ЄС, загрожує накласти вето на розширення НАТО, якщо її вимогу не буде задоволено. І нарешті, найважливіше: всі форми майбутнього співробітництва в Європі залежать від реалізації валютного союзу. Якщо нам не вдасться запровадити єдину європейську валюту, це призведе до тяжких потрясінь не лише на валютних ринках, а також до переділу влади в Європі і відіб'ється на союзі з США. Рік 97-й визначить майбутнє Європи. Сьогодні питання про те, чи правильні були рішення про розширення НАТО або про запровадження «евро», значно менш важливе, аніж можливі наслідки зриву термінів їх реалізації.

Хроніка. Факти. Події

Київ

Не просто економісти, а елітні

(Початок на 1-й стор.).

Організатори сподіваються, що згодом Українська академія зовнішньої торгівлі, а також учасники нинішнього семінару матимуть змогу власними силами проводити такі навчання для своїх українських колег. Щодо самої академії, то її було створено півтора роки тому. За словами проректора УАЗТ Анатолія Ятченка, засновники вбачають у ній елітарну вищу школу для економістів, які планують працювати у сфері зовнішньої торгівлі. Нині в академії навчається 150 магістрів міжнародного менеджменту, які представляють 20 регіонів, 10 міністерств. «Нині серед людей, що займаються зовнішньою торгівлею мало таких, які мають спеціальну освіту в цій галузі, — каже Анатолій Ятченко. — Тому нині ми заповнюємо цю нішу. Наша мета — підвищити кваліфікацію людей, які вже мають вищу освіту, це по-перше. По-друге, ми формуємо кадровий резерв для МЗЕЗІТ, тобто фахівців, які згодом працюватимуть у зовнішньоекономічних місіях».

Коломбо

Не тих потопили

Бомбардувальники ПВС Шрі-Ланки помилково завдали ракетного удару й обстріляли з гармат торгове судно «Карибська принцеса», члени екіпажу якого —громадяни Куби. За повідомленнями, що надійшли з ланкійської столиці, це судно під кіпрським прапором було виявлено літаком-розвідником поблизу східного узбережжя Шрі-Ланки за 40 миль від міста Муллайттиву. «Карибську принцесу» помилково було віднесено до числа постачальників зброї та боєприпасів тамільським сепаратистам, які оточили гарнізон урядових військ у Муллайттиву.

Каракас

«Проміжний» президент довіряє парламентові

Тимчасовий президент Еквадору Росалія Артеага «з повагою ставитиметься» до будь-якого рішення парламенту країни, який має призначити так званого «проміжного» главу держави. Про це повідомив прес-секретар уряду Артеаги Фаусто Харамільо. «Проміжний» президент управлятиме країною до проведення дострокових президентських виборів, що відбудуться в серпні 1998 року.

Ліма

Новий етап переговорів

Ліві терористи з угруповання Революційний рух імені Тупака Амару (РРТА), які утримують більш як сімдесят заручників у резиденції японського посла в Лімі, і перуанські власті оголосили, що готові провести попередні переговори з метою врегулювання кризи, що триває вже майже два місяці. Очікують, що попередні переговори між представником уряду Перу Домінго Палермо і «людиною номер 2» у групі бойовиків РРПА Ролі Рохасом на прізвисько «Араб» відбудуться в будинку напроти резиденції японського посла. Згодом у переговорах може взяти участь ватажок терористів Нестор Серпа Картоліні.

Лондон

Може пролитися кров?

Суперечка навколо Кіпру загрожує набрати форми збройного конфлікту між Туреччиною і Грецією. Таке попередження висловив тут міністр закордонних справ Великої Британії Малькольм Ріфкінд. В інтерв'ю Бі-Бі-Сі він наголосив, що «як у турецької, так і у грецької сторони не спостерігається особливого бажання виробити прийнятний компроміс щодо питання врегулювання на Кіпрі».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Хто сміється останній

Коли ділять гроші

СЕРЙОЗНІ розбіжності виникли у Президента Чехії Вацлава Гавела із сім'єю свого брата Івана з приводу найпрестижнішого в Празі концертного залу «Люцерна», що дістався їм кілька років тому за законом про повернення конфіскованого комуністами майна.

На його сцені вважають за честь виступати провідні естрадні артисти і колективи республіки, а також популярні зарубіжні солісти і групи.

Усе почалося з того, що два роки тому Вацлав Гавел заявив про намір продати свою частину «Люцерни». Першу пропозицію про продаж він зробив дружині свого брата, якій той подарував половину власницьких прав на концертний зал. Вона погодилася і попросила не шукати інших покупців, бо «Люцерна», на її думку, «не повинна піти із сім'ї».

На цьому справа й затихла. Та жодних кроків назустріч Вацлаву Гавелу сім'я його брата не зробила. Вони продовжували експлуатувати «Люцерну», а викупляти його частку, що виявилося нині очевидним, не збиралися.

Нещодавно адвокат президента зробила заяву про те, що Вацлав Гавел не відмовився від думки продати свою частку, але, оскільки його співвласник не вжив ніяких дій, запропонує її нині іншій зацікавленій особі. Цей поворот подій не викликав ентузіазму в сім'ї Івана Гавела.

Після «бархатної революції» Вацлаву Гавелу та його брату, батько яких був одним із найбільших підприємців довоєнної Чехословаччини, держава повернула, окрім «Люцерни», ресторан у районі празької кіностудії «Барандов», житловий будинок на набережній Влтави в центрі столиці, віллу, що була до 1989 року резиденцією посла Аргентини, віллу в моравському місті Злін, а також кілька земельних ділянок та унікальні колекції порцеляни, розповідає кореспондент ІТАР-ТАКС.

Без коментарів

Донор здався у полон... закону

Із посольства Німеччини до редакції надійшло офіційне повідомлення, в якому зазначено: «Як реакція на закон України від 17. XII.1996 року, згідно з яким серед іншого заборонено безмитне ввезення в Україну гуманітарної допомоги, всі громадські гуманітарні організації, які доставляли в країну гуманітарні вантажі, припинили свої поставки щонайменше до березня. Принагідно нагадуємо, що Німеччина досі була найбільшим донором гуманітарної допомоги в Україну з боку приватних осіб».

Так тримати, Кубо!

ПРО ТЕ, що Куба торік досягла певних економічних успіхів, уже повідомлялося. Однак знову повертаємося до цієї теми, бо маємо можливість докладніше розповісти про життя кубинців 1996-го та їх плани на 1997 рік.

Нещодавно до редакції надійшла доповідь відділу міжнародних відносин ЦК Компартії Куби, яка містить цікаві дані про розвиток господарства на острові. Як уже зазначалося, торік зростання валового внутрішнього продукту (ВВП) на Кубі становило 7,8 відсотка. Цей показник значно вищий за загальний показник регіону Латинської Америки та Карибського басейну, де ВВП зростав набагато повільніше, «підтягнувшись» у 1996 році лише на 3,5 відсотки.

Які ж галузі народного господарства забезпечили ці високі показники? В «авангарді», як завжди, цукрова промисловість — продукції було вироблено на 33 відсотки більше, ніж 1995 року. Нині вже можна говорити, що трирічний спад виробництва цукру зупинено і в галузі розпочалося відродження.

Також торік більше було вирощено овочів (на 29%), рису (на 55%), тютюну (на 30%), виловлено риби (на 21%), видобуто нафти (на 31%), нікелю (на 30%).

Але справжню гордість кубинців становлять їхні успіхи в туризмі: 1996 року на острові Свободи відпочило близько мільйона зарубіжних гостей, що майже на третину більше, ніж позаторік. Гавана сподівається: у майбутньому їх стане ще більше.

Нова економічна політика, заохочення іноземних інвестицій — це ті ліки, які принесли Кубі полегшення. Зменшився дефіцит бюджету, песо зріс порівняно з доларом: ще дванадцять місяців тому за один американський долар давали 32 кубинських песо, а нині в будь-якому обмінному пункті острова можна купити долар за 19 песо. Крім того, індекс споживчих цін знизився на 4 відсотки, тобто ціни на продукти та послуги (яких вироблять нині значно більше) просто «падають».

Однак не лише в економіці спостерігалися зрушення на ліпше. Як і раніше, «на висоті» — охорона здоров'я. Торік Куба ввійшла у двадцятку країн світу, які мають найменшу смертність серед новонароджених.

Та не все так чудово в житті кубинців, як вони хотіли б. 1996 року їх спіткало чимало лих. Сполучені Штати посилили проти Куби економічні санкції. На міжнародному ринку зросли ціни на деякі товари та сировину, тож Гавана багато грошей «загубила» на імпорті. А на додаток — ще й страшний ураган, який завдав шкоди народному господарству.

Проте, незважаючи на труднощі, кубинці дивляться в майбутнє з оптимізмом. Парламентом острова прийнято спеціальний закон, покликаний нейтралізувати дію закону Хелмса—Бертона. Зокрема, на Кубі вирішено вжити низку заходів, аби й далі активно залучати до співпраці іноземних підприємців, надаючи гарантії захисту їх інвестицій.

І найголовніше — Куба сподівається, що «цей рік стане плідним у розвитку зв'язків Гавани з усіма політичними силами світу, які, незалежно від ідеологічної спрямованості, стоять на позиції поваги, дружби та солідарності з кубинським народом». Напевно, це й про Україну, чи не так?

Надія БЕДРИЧУК.

Махно помилявся: анархія – мати безладдя

До сторіччя Національного музею історії України

У 1899 РОЦІ в Києві було відкрито виставку художніх творів та археологічну виставку. Обидві були приурочені до XI Всеросійського археологічного з'їзду. І хоч офіційне відкриття Київського художньо-промислового й наукового музею відбулося лише 1904 року, датою заснування міського музею вважається перша.

—Національний музей історії України — це лише частина колишнього міського музею, що дав життя й сучасному Національному художньому, музеям Вітчизняної війни, «Київська фортеця», «Золота комора» тощо, — розповідає головний хранитель НМІУ Ольга Федотова. — Ось чому, розпочавши підготовку до майбутнього ювілею, ми вирішили організувати спільну виставку разом із названими музеями. Це має бути грандіозна подія, адже лише у нас на зберіганні півтора мільйона експонатів. Це справжнє багатство.

Хоч як дивно може здатися комусь, але музей сьогодні відвідує досить багато людей. Особливо школярів.

—І уявіть собі, — зауважує Ольга Федотова, — ми маємо змогу показати лише 3-4 відсотки фондів. Так було й раніше. Експозиція музею лишається айсбергом, з якого відвідувачі бачать лише вершину.

Звичайно, музей — установа, яка в своїх діях певною мірою консервативна. Розробка експозиції — справа непроста. Тому досі в ній особливих змін не внесено. Оперативно працівники музею реагують на вимоги часу найперше підготовкою виставок. «Україна — шлях до незалежності», «Символіка України», «Гроші України» — на такі та інші теми відбулися успішні виставки, що їх відвідали тисячі киян та гостей столиці нашої держави.

—Нині відбулося перше читання концепції нової експозиції нашого музею, — продовжує розповідь Ольга Федотова. — Вона враховує розвиток і фондів, і бібліотеки, і наукового архіву, і матеріально-технічної бази тощо. Для завершення роботи нашому колективу потрібна допомога науковців.

Національний музей історії України — головний музей нашої держави. Він покликаний вести не тільки експозиційну діяльність, а й наукову та методичну. Адже в провінційних музеях змін останніми роками відбулося мало. Часто можна спостерігати, що до експозицій практично не внесено жодних змін. Центральне місце в них посідають експонати, що продовжують пропагувати «здобутки» тоталітарного режиму. Або ще створюються музеї випадкових діячів, відомих хіба що на місцевому рівні.

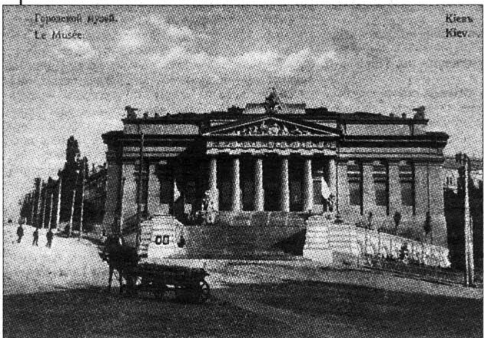
—На жаль, зруйновано вертикаль управління музеями України, — розповідає начальник відділу музеїв Міністерства культури та мистецтв Адріана В'ялець. —Фактично все вирішується на регіональному рівні. І справа не в тому, що комусь хочеться покерувати. Музеї — важливі просвітницькі заклади, а на місцях часто тепер приймають некваліфіковані рішення. До того ж, недосконалість законодавства щодо музейної справи дає змогу сьогодні створювати музеї фактично всім, кому забажається. Ті самі банки, наприклад, зробили модою створення власних музеїв.

Виходить, що сьогодні в Україні музейна справа віддана часто на відкуп випадковим людям. Якось довелося побувати в краєзнавчому музеї у легендарній Каховці — змін в експозиції практично не внесено, обійшлося косметичним підфарбовуванням. В Гуляйполі музей поступово стає меморіалом Нестора Махна. В Донецьку вишукали в припалих порохом запасниках мундир Миколи I та рукавичку вбитого терористами Олександра III.

Словом, усе в музейній справі нині залежить від кон'юнктури. Державну політику ніхто не проводить. Якщо раніше храми муз були форпостами тоталітарної пропаганди, то сьогодні вони фактично перетворилися на вотчини місцевої влади.

На знімку: Київський міський музей, 1904 рік (тепер — Національний художній музей).

Олег МАРТУСЬ.

За листом читача

Фанфари для білої зали,

або Про те, як суд біжить попереду правового воза

(Початок на 1-й стор.).

Ставши господарем КГХ, колектив прирік себе на внутрішні чвари та судову тяганину. Грозу стали віщувати виробничі справи, які невдовзі після викупу пішли геть кепсько. Картотека та борги (чи не дивно для торговельного підприємства, у складі якого гастроном, хлібний магазин та ресторан зі згаданою білою залою?) однозначно свідчили, що конче треба щось чинити.

Ось чому в листопаді минулого року відбулися збори колективу, де саме про це і судили-рядили. Про інвестиції, приплив свіжого капіталу, який би вдихнув у підприємство життя. Але яким же було здивування присутніх, коли стало відомо, що директор КГХ Степан Панфілець, нікого не втаємничуючи у свої плани, замислив продати торговий центр. Зазначимо, що не свій власний, а, як не крути, колективний. Зрештою, Степан Григорович з думкою колективу «порахувався»: склав протокол рішення зборів.

Запідозривши негаразд, працівники КГХ почали вимагати, щоб директор показав той протокол. Одначе Панфілець надав його лише суду, куди члени трудового колективу подали позов. Із протоколу стало відомо, що все майно підприємства — і магазин, і ресторан — продається товариству з обмеженою відповідальністю «Інтертрансавтобуд». А ціна продажу — «ну дуже смішна». Майже вп'ятеро менша, ніж балансова вартість. Лишається гадати, хто б зняв вершки від такої оборудки, якби вона здійснилася.

Тоді ще впевнений у своїх силах колектив «Дружби» вирішує провести термінові збори, на яких поставити питання про недовіру директорові, як людині, що чинить урозріз із колективними інтересами. Запросили, природно, на збори й керівника, але він визнав за краще спостерігати за їх ходом збоку — взяв бюлетень.

Більшістю голосів вищий орган управління вирішив відкликати С. Панфільця з посади директора підприємства та на наступних зборах переобрати керівника.

Збори закінчилися пізнього вечора 9 грудня минулого року. Невідомо, що допомогло Степанові Григоровичу так швидко впоратися з недугою, але вже наступного дня ранком у Деснянському райсуді міста Чернігова з'явився позов Панфільця про відновлення його на роботі. А по обіді того ж таки дня до «Дружби» прибув посланець із суду з вимогою надати йому копію протоколу зборів. Доволі оперативно, уже 16 грудня, суд вирішує поновити С. Панфільця на роботі, незважаючи на те, що рішення про звільнення загальні збори не приймали. Насторожує така оперативність райсуду, який до цього розглядав справу про відновлення на роботі начальника планового відділу та голови профкому КГХ «Дружба» Степана Забутька, звільненого Панфільцем під приводом скорочення посади. Насправді, як вважає колектив, директор позбувся людини, яка стояла у витоків створення нового підприємства і завжди захищала права не керівника, а саме колективу. До честі суду, профспілкового лідера відновили, але цей розгляд, на відміну від згаданого, триває майже два місяці.

У колективу нині немає жодних гарантій, що директор відмовиться від попередньої практики та методів керівництва.

Тим паче, що відразу після рішення суду на його користь окрилений перемогою керівник почав шукати «винних у безладді» та звільняти їх. І ще один штрих на користь того, що з ідеєю продати торговий центр Панфілець не розлучився: порушуючи статут підприємства та законодавство, директор скуповує у членів колективного підприємства їхні внески за сміховинно низькою вартістю. Ясна річ: немає вкладника — немає й голосу на зборах.

У працівників «Дружби» виникає закономірне запитання, котре, як на мене, виглядає щонайменше дивно, однак ризикну передати його дослівно: чи може колектив управляти колективним підприємством та самостійно розв'язувати питання про переобрання керівників? Сумніви небезпідставні. І не лише тому, що райсуд, визнавши рішення про відкликання директора неправомірним, неначе дав йому право розв'язувати на свій розсуд колективні справи. Коли працівники «Дружби» вирішили шукати правди у наступній правовій інстанції — обласному суді, там поставили під сумнів... можливість подання касаційної скарги членами трудового колективу.

Постає інше закономірне запитання: якщо подають скаргу на рішення колегіального органу управління підприємством, то хто має право захищати це рішення? Може, сам Панфілець, якого відкликано цими самими зборами? Не встигли «ходаки» повернутися ні з чим додому (від обласного суду до торгового центру п'ять хвилин ходу), як довідалися, що С. Панфілець святкує перемогу в білій залі свого ресторану.

На жаль, кореспондентові так і не вдалося зустрітися з самим С. Панфільцем. Можливо, директор вирішив, що сказаного ним не зрозуміє широкий загал. Добре було б, якби його адміністративно-командні методи і навіть маніпуляції було спрямовано на врятування підприємства та його численного колективу. Але практично своїми діями в намаганні розв'язати кризу директор пішов шляхом найменшого опору. А це, попри все інше, свідчить про неспроможність його як керівника. По суті, колектив, висловивши йому недовіру і маючи на це повне право, був близький до істини.

От майже й уся історія. Члени трудового колективу сподіваються: у неї буде продовження. Але що на це скажуть у відповідь судові органи?

Андрій ЄВТУШЕНКО.
Чернігівська область.

Від редакції

Чи можна вважати звільненням з посади директора рішення загальних зборів колективу «Дружби», якщо зарплата керівникові нараховувалася, наказ про звільнення не видавався, до трудової книжки запис про звільнення не вносили? Чи правомірні дії судових органів, до яких зверталися директор і представники КОП «Дружба»?

На ці запитання відповідає старший науковий працівник Інституту держави і права кандидат юридичних наук Н. ХУТОРЯН:

—Припинення трудового договору — це повне припинення усіх прав та обов'язків працівника. Тому одержання заробітної плати директором свідчить про те, що чинність трудового договору (контракту) не припинялася.

Згідно зі ст. 233 КЗпП України, працівник має право звернутися до суду в місячний термін з дня вручення копії наказу про звільнення або з дня видачі трудової книжки. Оскільки наказ про звільнення не видавався, запис у трудову книжку не вносився, директор не мав підстав для звернення до суду у зв'язку з відсутністю предмета суперечки про поновлення на роботі.

Під час винесення рішення про поновлення на роботі орган, який розбирає суперечку, однозначно розглядає вимогу про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу (ст. 235 КЗпП України). У рішенні Деснянського районного суду не йдеться про вимушений прогул у зв'язку зі звільненням та компенсацію за нього.

Звільнення працівника та його поновлення на роботі неможливе без наявності вимушеного прогулу. Отже, якщо судом не встановлено, що директор перебував у вимушеному прогулі, не було й звільнення.

Рішення про звільнення директора, як зазначено в протоколі загальних зборів, мали приймати лише після виходу його з лікарняного. Вищим органом управління у колективному підприємстві є загальні збори. Справи юридичних осіб ведуть органи, що діють у межах повноважень, наданих ним законом, статутом чи положенням, або їх представниками (ч. 2 ст.110 ЦПК України).

Згідно з п. 5.3. Статуту КОП «Дружба» право колективної власності здійснює вищий орган управління, а саме — загальні збори працівників.

Власник здійснює свої повноваження по управлінню підприємством безпосередньо або через уповноважені ним органи. Загальні збори уповноважили заступника директора вирішувати всі питання, віднесені до компетенції директора.

Отже, право на представництво в суді, якщо розглядається суперечка між директором підприємства та підприємством, має особа, уповноважена загальними зборами, тобто заступник директора.

Информация для участников АООТ «Инвестиционная компания «Диком»

Уважаемые участники! Поздравляем Вас с окончанием пятого года деятельности компании. Сегодня есть все основания сказать, что АО «Диком», благодаря устойчивой и динамичной деятельности, сохранил лидирующие позиции на фондовом рынке Украины. Это является свидетельством верно выбранной политики инвестирования.

Консолидированный баланс АО «Диком» на 01.01.97 г.

АКТИВ	тыс. грн.
1 раздел. Долгосрочные активы	
Остаточная стоимость основных средств	1074,5
Остаточная стоимость нематериальных активов	13,5
Долгосрочные финансовые вложения	6215,8
Прочие внеоборотные активы	
ИТОГО	7303,8
2 раздел. Текущие активы	
Запасы и затраты	63,6
Дебиторская задолженность	1740,7
Краткосрочные финансовые вложения	1080,5
Денежные средства	823,3
Другие оборотные активы	720,2
ИТОГО	4364,7
Баланс	*11732,1*

ПАССИВ	тыс. грн.
1 раздел. Долгосрочные обязательства	
2 раздел. Текущие обязательства	
Расчеты с кредиторами	4,4
Прочее	455,4
ИТОГО	459,8
3 раздел. Собственный капитал	
Уставной фонд	4200,0
Специальные фонды и целевое финансирование	779,6
Прибыль	475,2
Расчеты с участниками	5817,5
ИТОГО	11272,3
Баланс	*11732,1*

(Информация о деятельности АО «Диком» опубликована в газете «Деловая Украина» №№ 40, 97 за 1995, №№ 35, 92 за 1996 г.).

В настоящий момент участниками АО «Диком« являются более восьмисот тысяч граждан. Приватизационные средства вложены в более 60 предприятий, среди которых: ОАО «Силур«, ОАО «КрАЗ«, ОАО «Полтавский ГОК«, ОАО «Донцемент«, ОАО «Чексил».

В 1995 г. участникам АО «Диком» по итогам работы взаимного фонда «Диком-инвест» в 1994 г. начислены дивиденды в размере 220711,19 грн. Объем выплаты дивидендов в денежной форме составил 100328,09 грн., реинвестировано в инвестиционные сертификаты по номинальной стоимости — 120383,10 грн. За весь период вложения приватизационных бумаг компанией получены от предприятий дивиденды в сумме 55716,53 грн.

Итоги работы АО «Диком» в 1996 г. будут подведены общим собранием акционеров, которое состоится в марте (информация в газете «Деловая Украина» № 6 от 29.01.97 г.).

ФИЛИАЛЫ И ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВА КОМПАНИИ

Луганская обл., г. Северодонецк,	пр. Гвардейский, д. 32	(06452) 2-85-18
Донецкая обл., г. Доброполье,	пер. Советский, 10	(06277) 2-34-64
Донецкая обл., г. Дзержинск,	ул. 50 лет Октября, ДК «Украина»	
Донецкая обл., г. Дебальцево,	Заводской поселок, 10	(06249) 2-21-84
Донецкая обл., г. Енакиево,	ул. Щербакова, д.155, к.3	(06252) 2-42-98
Донецкая обл., г. Славянск,	ул. Коммунаров, д. 45	(06262) 3-34-57
Донецкая обл., г. Горловка,	ул. Пушкинская, д. 46	(06242) 5-21-03
Донецкая обл., г. Торез,	ул. Николаева, д. 33	
Луганская обл., г. Антрацит,	ул. Петровского, д. 28, корпус 2, к. 205	(06431) 3-19-91
Луганская обл., г. Ровеньки,	ул. Победы, д. 2	(06433) 2-11-62
г. Чернигов,	ул. Ленина, д. 21-а	(0462) 10-15-32
г. Севастополь,	ул. Репина, д. 3, к. 107	(0690) 24-10-15
г. Евпатория,	ул. Баркенева, д.5	(06569) 6-04-12
г. Черкассы,	ул. Октябрьская, д. 269/105, дом быта «Славутич»	(0472) 47-26-09
г. Киев,	ул. Льва Толстого, д. 13, кв. 1	(044) 220-62-28
г. Житомир,	ул. Малая Бердичевская, д. 9	(0412) 37-47-48
г. Луцк,	пр. Грушевского, д. 30/41	(03322) 3-23-57
г. Николаев,	пр. Мира, д. 34, к. 506	(0512) 21-00-31
г. Львов,	ул. Сахарова, д. 46	(0322) 35-20-64
г. Херсон,	ул. Суворова, д. 31	(05522) 6-50-17
г. Хмельницкий,	ул. Гагарина, д.3, к. 119, Детская школа искусств	(03822) 6-83-28

Консультации по вопросам деятельности АО «Диком» можно получить по адресу:

Донецк-3, пр. Ильича, 89 в отделе по работе с клиентами, телефон (0622) 97-21-26.

ВАТ «Завод «Керамік" повідомляє своїх акціонерів, що перші загальні збори акціонерів відбудуться **3 квітня 1997 р.** за адресою: **Київ-80, вул. Костянтинівська, 71.** Реєстрація учасників зборів з 9-00 до 13-30.

Початок зборів о 14-00.

Порядок денний:

1. Інформація голови Правління ВАТ про підсумки діяльності за 1996 р.
2. Затвердження змін та доповнень до статуту ВАТ «Завод «Керамік».
3. Затвердження положень ВАТ (про загальні збори акціонерів, про спостережну раду АТ, про правління АТ, про ревізійну комісію АТ).
4. Вибори голови Правління ВАТ.
5. Вибори голови та членів спостережної ради ВАТ.
6. Вибори членів ревізійної комісії ВАТ.

Всім акціонерам мати при собі документ, що посвідчує особу, або доручення на представництво фізичних або юридичних осіб.

Для ознайомлення з установчими документами ВАТ звертатися в комісію з підготовки зборів за адресою, **м. Київ-80, вул. Костянтинівська, 71.**

Довідки за тел. (044) 417-64-97, 417-66-59.

Арбітражний суд м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького,44-В) за позовом ДПА у Радянському р-ні м. Києва порушив справи про банкрутство:

1. ТОВ «Діамант-А», справа № 6/92 (Київ, вул. Довженка, 10, р/р № 467092 в АБ «Мета-банк», МФО 322818);
2. ТОВ «Ноттінгем», справа № 7/299б (Київ-28, пр-т Науки,3, р/р 530461311 в Ощадбанку 8142, МФО 322669);
3. ПП «Валекс», справа № 7/298б (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 62, вул. Братиславська, 24, кв.180, р/р 103468813 в «Укрінбанк-інвест», МФО 321756);
4. МПП «Прима», справа № 9-29б (Київ, пр-т Правди, 108, кв.90, р/р 468902 в дирекції Укрсоцбанку, МФО 321013).

До уваги акціонерів
ВАТ «Готельний комплекс «Либідь"

Згідно з рішенням спостережної ради та правління товариства загальні збори акціонерів ВАТ "Готельний комплекс "Либідь" відбудуться 28 березня 1997 року о 10-й годині в приміщенні готелю "Либідь" за адресою: Україна, 252163, Київ, площа Перемоги, 1.

Порядок денний зборів:

1. Звіт про фінансово-господарську діяльність ВАТ ГК «Либідь» за 1996 рік.
2. Висновок ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність ВАТ ГК «Либідь» за 1996 рік.
3. Розподіл прибутку за звітний 1996 рік.
4. Перспективи розвитку ВАТ ГК «Либідь» на 1997 рік.

Реєстрація акціонерів відбудеться 26 березня з 10-ї до 18-ї та 27 березня з 10-ї до 15-ї години.

Довідки за телефоном 274-42-61.

Открытое акционерное общество «Индекс» 5 апреля 1997 года в 10.00 часов проводит первое общее собрание акционеров по адресу: 310038, Харьков, ул. Ивана Камышева, 9.

Повестка дня:

1. Доклад председателя правления «Об итогах хозяйственной деятельности АО за 1995-1996 гг. и основных направлениях развития».
2. Внесение изменений и дополнений в устав АО.
3. Утверждение положения о наблюдательном совете АО.
4. Утверждение положения о ревизионной комиссии АО.
5. Избрание президента и членов правления АО.
6. Избрание председателя и членов наблюдательного совета АО.
7. Избрание председателя и членов ревизионной комиссии АО.

Вниманию акционеров ОАО «Гемопласт»!

9 апреля 1997 г. в 11 часов состоится общее собрание акционеров по адресу: **Одесская область, г. Белгород-Днестровский, ул. Маяковского, 57, ОАО «Гемопласт».**

Повестка дня:

1. Отчет председателя совета о работе общества за 1996 г.
2. Отчет исполнительной дирекции о финансово-хозяйственной деятельности предприятия в 1996 г. и о плане на 1997 г.
3. Отчет ревизионной комиссии.
4. Порядок распределения прибыли и убытков.
5. Внесение изменений в нормативные документы.
6. Прочие.

Начало регистрации акционеров — в 9 часов.
Справки по телефону: (04849) 3-15-61.

«Зміни до інформації про сьомий випуск простих іменних акцій ***АБ «АвтоЗАЗбанк».***

«У розділі III «Дані про емісію акцій» абзац 8 викласти в наступній редакції:

«Термін передплати акцій з 27 січня до 27 лютого 1997 р.»

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу №2/629 про визнання банкрутом державного підприємства —Львівського заводу радіоелектронної медичної апаратури (юридична адреса: 290601, Львів-19, вул. Заводська, 31; р/р 263220 у Львівському регіональному управлінні Промінвестбанку України).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Правління відкритого акціонерного товариства «Київське АТП 13062» повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 26 березня 1997 року за адресою: **Київ-119, вул. Дегтярівська, 17** (у приміщенні клубу підприємства). **Початок зборів — о 17-й годині.** Реєстрація учасників — з 15-00 до 17-00 в клубі АТП 13062.

Порядок денний:

1. Звіт правління «Про підсумки фінансово-господарської діяльності ВАТ «Київське АТП 13062» за 1996 рік» та затвердження річного балансу.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Розмір та порядок виплати дивідендів за 1996 рік.

Акціонери мають право брати участь у зборах особисто або через уповноважених осіб.

Довідки за тел.: 213-36-86.

Правління.

Арбітражний суд м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом ДПА у Радянському районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

1. ПП «Торговий дім «Люко», справа № 15/21 (Київ, вул. Салютна,14, р/р 3644455 в АБ «Аваль», МФО 300335);
2. Компанії «Тарк і К°», справа № 15/22 (Київ, пр-т Перемоги, 57, р/р 467330 в АКБ «Геосантрис», МФО 321723);
3. ПП «Спіріт», справа №9/8-б (Київ, вул. Зої Гайдай, 12/10, кв.252, р/р 644556 в Радянському відділенні Укрсоцбанку, МФО 322238).

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів подавати до Арбітражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждены дела о банкротстве:

1. Общества с ограниченной ответственностью «Ресторан «Юбилейный» (340050, Донецк, ул. Р. Люксембург, 61, расчетный счет 4467154 в Донецкой областной дирекции Укрсоцбанка, МФО 334011), дело №22/5-22Б.
2. Частного предприятия «Монолит-Алума» (340086, Донецк, ул. Артема, 45, расчетный счет 2468483 в ДРУ АК ПИБ, МФО 334635), дело № 27/4-19Б.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу №1057/4б від 25 жовтня 1996 року за заявою кредитора — Державної податкової адміністрації у Київському районі Полтави про визнання банкрутом спільного підприємства «Торговельний дім «Вільшана», юридична адреса: Полтава, вул. Червонофлотська, 29 (р/р №100809024 в Укрсоцбанку Полтави).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Броварська ДПА повідомляє, що в Арбітражному суді Київської області (Київ, вул. Жилянська, 58-б), порушено справу №1/3б про визнання банкрутом МП «Корсар» (юридична адреса: Бровари, вул. Гагаріна, 6; р/р 468286 в АПБ «Україна» (директор МП «Корсар» Шилов С. Н.).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело № 38-3-13б о банкротстве закрытого акционерного общества «Компания АВАКС Холдинг», директор — Чашка Александр Васильевич (339008, Донецк, пр. Ильича, 12; р/счет 4467233 в РУ АК ПИБ г. Донецка, МФО 334635).

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и возможных санаторов в течение месяца со дня публикации объявления по адресу: 340105, Донецк, бульв. Пушкина, 34.

По заявлению Шахтерской государственной налоговой администрации Арбитражный суд Донецкой области (Донецк, б. Пушкина, 34) 5.11.1996 г. возбудил дело № 39/2-96 о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «Афродита» (Донецкая обл., Шахтерск, ул. Декабристов, 1; расчетный счет 467152 в Шахтерском отделении АК ПИБ, код ОКПО 20312693, МФО 334613).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями в месячный срок после опубликования объявления в Арбитражный суд Донецкой области.

Офіційно

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію частини другої статті 9 Закону України «Про оплату праці»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію частину другу статті 9 Закону України «Про оплату праці» з 1 квітня 1997 року.

2. Кабінету міністрів України:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо зміни існуючого порядку формування тарифної сітки оплати праці;

вжити необхідних заходів, спрямованих на захист вітчизняного товаровиробника та ринку товарів з внесенням необхідних змін стосовно державної політики беззастережної лібералізації зовнішньоекономічної діяльності.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 6 лютого 1997 року.
№ 50/97-ВР.

* * *

Указом Президента України від 8 лютого 1997 року № 126/97 затверджено положення про Державну митну службу України. Натомість втратив чинність указ Президента України від 20 січня 1995 року № 73 «Про положення про Державний митний комітет України». Держмитслужба є центральним органом виконавчої влади і забезпечує втілення в життя державної митної політики, організовує функціонування митної системи тощо. Держмитслужба здійснює свої повноваження безпосередньо та через митниці, спеціалізовані митні управління й організації.

Виставки

Було на що подивитись і кому показати

Минулого тижня в павильйоні Національного виставкового центру, де розгорнуто експозицію 3-ї спеціалізованої виставки-ярмарку «Агропартнер-97», було велелюдно. Всім відомо: життя на селі без техніки — не життя. А тут тобі і міні-трактори, і сівалки, і лінії для виготовлення макаронних виробів, і міні-пекарні... Словом, свято досконалості та технічного достатку. Інвентар новий та все більше від вітчизняного виробника.

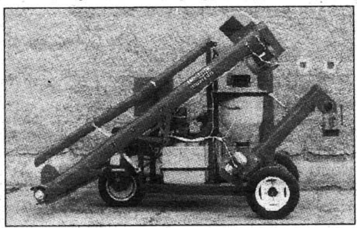
Одначе, не обійшлося без зарубіжних учасників. Наприклад угорський завод «Фармген» на вітчизняному сільськогосподарському ринку не новачок. За словами його представника в Україні Сергія Бородіна, уже 15 років українські землероби використовують обприскувачі та протруювачі цього підприємства. І не дивно: господарник, який кидає в грунт не оброблене ядохімікатами насіння, втрачає до 30 відсотків урожаю.

Не вперше бере участь у таких виставках і австрійська фірма «Вінтерштайгер». У її арсеналі — машини для селекції, насінництва та сортовипробування: від однорядних ручних сівалок до оснащених електронікою комбайнів, які самі протруюють і навіть упаковують (!) насіння.

А ось Міністерство сільського господарства США в «Агропартнері» брало участь уперше. Однак цей факт не може вважатися соромом. Як кажуть, аби почати, а там воно піде.

Володимир ЯНЕНКО.

На знімку: мобільний протруювач для насіння.

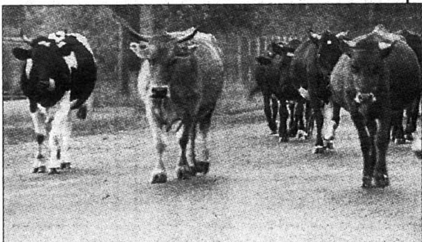
Правління Національного банку України висловлює співчуття керуючому справами ВРУБЛЕВСЬКОМУ Віктору Васильовичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька

Василя Панасовича.

Тваринництво

ПІШЛИ КОРІВКИ ПІД НІЖ

Торік у Запорізькій області громадська череда поменшала на 19 відсотків. 38,8 тисяч корів пішли під ніж. Свиней у колгоспах та інших відгодівельних комплексах стало менше на 28 відсотків, овець — на 37, птиці — на 29.

Причин багато. Нагадаємо лише, що селяни почали скорочувати поголів'я з 1991 року, коли «запрацював бартер». Свинину та яловичину охоче брали в обмін на паливо, добрива, техніку. Торік в області було «бартеризовано» до 30 відсотків м'яса. Звичайно, зменшенню кількості товарного м'яса — того, що господарства здавали на м'ясокомбінати —посприяли й самі переробники низькими цінами та затримками розрахунків з виробниками.

... Позаторік у Запорізькій області вирішили було наростити виробництво м'яса. Щоб досягти цього й водночас зберегти поголів'я великої рогатої худоби, взялися «піднімати» свинарство. Самі розумієте: завдяки скороспілості, швидко можна отримати віддачу. Чимало господарств закупило племінний молодняк. Влітку минулого року область уже мала поголів'я свиней більше, ніж на його початку. Але згодом, коли стало ясно, що більш як 15 відсотків від необхідних концентрованих кормів заготувати не зможуть, нічого не лишалося, як «скидати» поголів'я. Бо без концкормів свиня — одна назва.

— Відсутність потрібної кількості кормів для великої рогатої худоби (а в області в середньому заготували 36 відсотків від потреби), — каже заступник начальника обласного управління сільського господарства Микола Щербак, — змусила нас приводити поголів'я у відповідність із піднім кормової бази. Хоча мало б бути навпаки... До 5000 голів ВРХ довелося продати в господарства інших областей.

... Отже сьогодні полиці магазинів ряснiють ковбасами на всі смаки. Затоварені м'ясом і м'ясокомбінати, впали закупівельні ціни... А що матимемо завтра? За словами Миколи Щербака, нинішнього року (особливо під осінь), навіть з урахуванням важкої допомоги приватника, важко буде розв'язати проблему повного забезпечення населення м'ясними і молочними продуктами. Очікується зменшення поголів'я худоби через брак кормів і в приватника.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

РАДЯТЬСЯ. А ТОЛКУ?..

На Волині відбувся дводенний Всеукраїнський семінар з питань розвитку м'ясного скотарства. У ньому взяли участь представники владних структур, учені, фахівці з усіх регіонів України.

Присутні ознайомилися з умовами утримання, технологічної відгодівлі волинської м'ясної породи великої рогатої худоби, виведеної у Ковельському районі за роки незалежності України. Саме тут із 30 сільськогосподарських підприємств 27 вирощують худобу м'ясних порід, яка добре пристосована до природно-кліматичних умов зони Західного Полісся, невибаглива до кормів. Бички нової м'ясної породи в племзаводі «Зоря», де побували учасники семінару, в півричному віці мають вагу до 600 кілограмів. Сьогодні в Ковельському районі майже 11 тисяч голів худоби нової м'ясної породи. Отже було чим похвалитися. І про успіхи ковельських тваринників неодноразово розповідалося на сторінках газети «Голос України».

Звісно нова м'ясна порода — досягнення велике. Цього ніхто не заперечить. Але не можна всю роботу тваринницької галузі зводити лише до одного факту. Навіть якщо він і вагомий. Бо статистика свідчить: результати роботи тваринників Волині невтішні. Порівняно з 1995 роком обсяги виробництва м'яса в області у 1996 зменшилися майже на 6 тисяч тонн (12 відсотків). На 132 кілограми знизилася й без того низька продуктивність дійного стада і становила торік 1497 кілограмів молока від корови. Такі надої на Волині одержували в 60-х роках. А доходи від продажу тваринницької продукції в області не покривають і половини затрат.

Нещодавно на засіданні колегії обласної прокуратури йшлося про те, що внаслідок безгосподарності в області минулого року загинуло 2 тисячі голів великої рогатої худоби, більше ніж тисяча голів свиней.

Звичайно, проводити чи не проводити ті або ті семінари, наради — визначає не журналіст. Це справа інших людей. Та був би результат. А я не пригадую, щоб від збільшення проведених семінарів, різноманітних нарад поліпшилася робота хоч би в одній сфері господарської діяльності. І дай Боже, щоб у даному випадку я помилився.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Земельна реформа

ОБЕРЕЖНО: АТ!

До кінця нинішнього року, планують в уряді, у колективних господарствах закінчиться процес паювання землі. За словами голови Держкомзему Леоніда Новаківського, це дасть змогу визначити конкретного власника на землі. Проте може статися так, що ним буде не сільгоспвиробник, а «посередник». Від цього застерігають навіть на Заході.

«Українцям, —зазначають угорські фахівці у посібнику «Господарі землі», який видруковано в Англії, — потрібно приватизувати колгоспи, передавши їх у колективну або приватну власність тим, хто працює на землі».

Водночас перспектива, що вітчизняна реформа проігнорує інтереси сільгоспвиробника є. Славнозвісні будівники пірамід, на кшталт «Меркурія» або «МММ», які, граючи на довірливості, таки добряче набили свої кишені кровними народними, це на слуху. Щоправда, пристрасті дещо вщухли. Та недарма кажуть, в історії все повторюється. Цілком вірогідно, громадян нашої незалежної неньки вкотре «виставлять». І пов'язано це, хоч як дивно, знову-таки з акціонерними товариствами. Чергова спроба ошукати, тепер уже сільгоспвиробника, робиться під маркою реформування земельних відносин.

—Селянам, — за словами президента Асоціації фермерів України Миколи Шкарбана, — надто вже активно почали нав'язувати думку про перспективність створення акціонерних товариств. За прикладами далеко ходити не треба. Взяти хоча б «Проект реорганізації колективних сільськогосподарських підприємств. Вінницька модель». За цією збіркою, «єдиною законодавчо обумовленою та придатною юридичною формою нового підприємства (натомість КСП. — В. Я.) є акціонерне товариство». Ідея на перший погляд проста: після розпаювання колгоспу кожному його працівникові рекомендують вступати до створюваного замість колективного підприємства АТ, особливістю якого є те, що власник акції не може вийти з товариства зі своїм майновим (або земельним) паєм в натуральному чи грошовому вираженні. Колгоспник навіть не усвідомлює, що залишається лише власником папірця і може тільки продати свою акцію. Причому не за номінальною її вартістю, а тією, що складатиметься на ринку цінних паперів.

Контрольний пакет акцій в новій економічній структурі пропонують віддати так званому ефективному власникові, навзамін його зобов'язанню залучити протягом обумовленого часу інвестиції. Таким власником може бути фізична або юридична особа, іноземна фірма. Зазвичай ним стає нинішній голова колгоспу. Тож і зацікавлений у таких змінах, бо не лише відчуває тиск згори, а й вбачає перспективу для себе. Тому старається. Втім і такий керівник АТ навряд чи відчуватиме себе господарем становища. Майно за певних трансформацій може бути заставлено і за борги майже водночас перекочує до рук інвестора.

А тепер — інформація до роздумів: на Заході таку форму господарювання на землі визнано неефективною. В той самий час в Україні за порадами різних доброзичливців вже з'явилося більш як 1000 подібних АТ. Безумовний лідер — Сумська область. Таких підприємств тут уже 262.

Володимир ЯШИН.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С.ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 282065.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311025.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.